

отъ п. Атласъ на двѣ части, различиваны изъ по между спорядъ климата и доброплодоносіе-то. Сѣверна-та часть има благорастворенъ климатъ и най-плодоноснѣ земж на вси растенія отъ южнѣ Европж по водны-ты мѣста. А Ю. часть е земя распространена, равнище, пуца формы, затова ся нарича и мѣсто-формы, упустявана често отъ облаци скакалци и населявана отъ множество звѣрове. Ребра-та на Атласъ сж плъны дръва и цвѣтоносны растенія; врхове-ти и ся възвышяватъ между Фецъ и Марокко толко съ, чтото оставать вѣчно снѣгопокрыти. Аравитяне-ти завладѣхж тыя мѣста около 3'. вѣкъ слѣдъ Р. Х. и Моаметанци-ти, освѣнъ Марокко, около 18'. Поглаварь-тъ на Марокко ся нарича Самодржець, а на останжлы-ты Князове-ти ся зовижъ Деиеве, и припознаватъ господарство-то на Султана; тыя вси имахж пиратскы (обирническы) флоты, та налагахж давань на всичкы-ты Християны царіе, и обирахж тръговскы-ты имъ кораби до 1830 л. кога Французи-ти покорихж Алжиръ.

366. Дръжявіе Триполь (простр. 30 хыл. четвр. лев. и 1—2 мил. ж.), между голъмый и малкый Сиртъ, управлявася отъ одного Дея наслѣдствено. Гл. г. Триполь (20 хыл. ж.) съ пристанище, отъ което изваждатъ отъ по-вжтрѣшны-ты мѣста произведенія-та, сир. златенъ пѣськъ, струтокамилскы пера и синамикж.

367. Дръжявіе Тунисъ е камъ 3. отъ горне-то, населено отъ Аравитяне и Бербере, смѣтваны около 4—5 мил. Въ Ю. часть има голъмо езеро Лудеахъ. Тунисъ е гл. г. (150 хыл. ж.), съзиденъ близо до развалы-ты на ветхый Кархыдонъ, обрща добръ тръговиж. Каирванъ добръ градъ съ джяміж украсенъ съ 500 гранитны стълпове. Габа (20 хыл. ж.), пристанище при залива на Малкый Сиртъ, нареченъ сега отъ тоя градъ.

368. Дръжявіе Алжиръ камъ 3. (Джезаерь), населенъ отъ 2 мил. и 800 хыл. и прохладвано отъ